

Christillinen jälkimuisto

Sille

Elisänsä Korkiast Hyvön Kunkioiterulle ja
Korkiasti op. enelle Turun Jalkaväen Re-
gimentin Kirchoheralle

Herr

Magister Henric Locklinille.

Tonga Elämän Klassin juorun Herran
Iopetti Rauman Kaupungisa sinä
p. Heinä-Kuussa, Vuonna 1777.

Christillisen vakauden ja hyvän tundemisen
puolesta yrkäertäisesti kahdesa weisusa kotoonsa
pandu ja präntijä annettu, vuon. 1778.

Thomas Ragwaldin Pojalda.

TURUSSA,

Prändätty Kuning:sen Acad. Kirjan Pränte.
J. C. FRENGELLISDÄ, 1778.

Imprimatur

In fidem Protocolli

NICLAS HJELT

Fac. Th. Ab. Norr:

B. 8. Minun Ejelun jälken nyt pian, ic.

v. I.

En laske sinua JEsuren, Ennen kuins
minun suunat, Sinä minun Lu-
nasturen, Toivon etts pääni kruunat,
Sill kunnial, Kuin forkiall, Isäid on
walmistettu, Ja tallelle, Ukowille, U-
lusta aiwoitettu.

2. Koht ruwetan pois läskemän, Jo
minua tästä ilmast, Sentähden huwast
jättämän, Teitä sydämmien pohjast, Mä
aloitan, Kosk tarwoitan, Tairwahan sa-
tamahan, Ah! JEsu aut, Sun kuollos
kautt, Mutuast kulkemahan.

3. Tääl kuolewainen, waiwainen, D-
len kuin kaicki muutkin, Sairalloinen,
radollinen, Nyt jäsenet ja luutkin, On
särjetyt, Ja rewityt Syndini haawat
auki, Ne puhdistat ja paranda JEsu-
ren weri kaicki.

4. Paits synnin tundo eläwät, Ja
oikia katumusta, Tääl monda pojes me-
newät, Ej he tee parannusta, Syndeins
tähden, Kaickein nähden, Dwat wiel
paadutuses. Ah! JEsu aut heit ansios
kautt, Dikias walmistuses.

5. D! Racket sanan kuuliat, Joist
monda

monda tnsle mieleen, Mikät te wäärin
luuljat Olko, en taka pielen Mä panna
saa, Baan totuutta, Viel airvon edes
tuoda, Sill syndisill, Teill ihmisill, Lu-
tuutta tahdon suoda.

6. Sentähden minä todess teit, Ennen
kuin eron otan, Neuvon ett kuljett au-
tuun teit: Armost teill armo suodan,
Mä palwella, En suingan saa Nyt
teille mielix waitet, Baan Herrani,
Menn tulepi Kuull: Hän on Duomar
kaiket.

7. Ettei tuls Sielun pandixi, Eng o-
lis laiska koira, Jof haucku wahans
tännteri, Eik lambaitansa ohja Tjell hy-
wälle, Baan pahalle Eryttä erämahan,
Kus iherin, Du korwestkin, Sielunja
puolest harhall.

8. Sentähden tahdoisin mä wiel, Ba-
roituxisa olla, Eht suusan kangia on jo
kiel, En taida tawall muulla, Nyt neu-
wo teit, Kuin päiwät öit Raubisturisa
elitt, Laackat jo pois, Kyll JEsus sois,
Ett pahudestan eritt.

9. Ah! JEsu auta, Nuttaja paras si o-
let aina, Sun tahtos jälken apua anon
suld, Armos laina, Ett kuormani kär-
siwästi, Kannaisin mielell hywäll, Niin
kanwan wiel, Kuin elän tääl, Runni-
ar Isäll Pohäll.

10. Kuin sinä olet minulla, Niin en
mä sitte huoli, Waitet sielu rumis wai-
pua,

puu, Tähtö kofk tulle tuoni, Sä olet
osan tawaran, Sydämmen uskalluxen.
JESUS on oman auttajan, Surusa iha-
sturen!

11. Hän asian hywin toimitta, Et ki
en ole ansan, Siit toivon saawan iloi-
ta, Ett JESUS ombi kansan, Jos elä-
nen ei kuollon tien kuljen, Mä kumpä-
niren, Hänen otan, Muut umbodan,
Jääkön he kaicki fixen.

12. Odotan nutta elämä, JESUXEN kuol-
lon kautta, Voi köyhä mailman piiriä,
Kofk ei ketän taid autta, Siis autuas,
Kuin taiwahas, Talon on walmistanut,
Johon pian minä ijan, Usuin sian olen
saanut.

13. Hyvästi jää nyt Nitini, Sä wana
hembani rakas, All sydämes mun tah-
teni, Ann olla aiwan raskas, Waick
lumyssi, Ja katoissi, Täälä wahan ajan
sifäll, Miehes armas, poikas harras,
Kusutut taiwan Isälä.

14. Hyvästi Weljen Sisaren, Heimo-
kunda muut kaicki, JESUXEN ansion we-
rinen, Pyytkät kiin' pita ratti, Hengen
woimas, Olkat sodas, Rukoilkat HER-
rald armo, Ett woitatte wihamiehenne,
Kuin pahuttans ain tarjo.

15. Jos heickouden tunnette, Ja ar-
mo armost alat Hengen köyhdes puy-
dätte, Niin synnin weri pahat, Paran-
da ih JESUS Christ, Kuin syn-
dins

hins tundewaiss, Tahto autta, Uskon
tautta, Autuas sit' nurhell esi.

16. Niin tekin ihen kättäkät, Ett
kohdat saatt' mun jällen, Sill tawall
elonn wiettäkä, Ett kelpatt' Jesuellen,
Ah! Jesu aut sun armos kantt, Meit
yhteen ilon kansa, Siis rukoilkat, Ett
Jumala, Pidäis teit lapsinansa.

17. Minu rackat Birka weljeni, Hy-
wässi tekin jääkä, Kaick kuin olit twös
kansani, Hengen woimas sit' tehkä:
Kokekat päüll, Ett hengi tääl, Teis ihe
saapi saarnat; Niin oppinne ja puhen-
ne, Ej tuota tyhjät sanat.

18. Myös kaicki sanan kuuliat, Te
wanhat että moret, Halduhun jäkä Ju-
malan, Rukoilkat että tuoret Puut o-
listit, kuin kaskwaisit Isämme istutus,
Että hän is, Teit rawihsis, Uskos ja
Henges udes.

19. Näin kaicki puhen päättä nyt,
Ja teistä eron otan, Jos olet sanan
kätkenyt, Niin waldakunda suodan Teill'
Jumalan; Sitte tjan, Engelim tule ilo
Sill Tawasa, joll maailmasa Jesu'es
oli halu.

Toinen.

w. k. Ah! HERra älä mihasas.

Sota miehille minä myös, Sarnaisin
HERran janaa, Ja olin Pappi ihe
twös

thös, Mut' helkkoultan aina, Hän mi-
nua armost opetti, Ja rackaudens osot-
ti, Kosk olin ahdistures.

2. En mä nyt enä sodasa, Zarwike
mailmas olla, Kosk wiholliset Herrasa
Boitin: Eläm on mulla, Nyt Taima-
hasa riemuihen, Mutuallisest iloihen,
Meun woitoftani alat.

3. Jo nyt siis ihes kändämään, Sä
Turun Regimenti, Pahain-seura myös
wälttämään: Rupe jo sota fälti, Koko
leiri Armejakin Ruokhin ja Suomen po-
jatkin, Korkiat ett alammaiseta.

4. Hywästi jäkäät kaikki tyyn, Te so-
dan palveliat, Duomioll ei ole minun
synn, Koska mä synnit julmat, Nuh-
tella tein tiettäwöp, Etchenue myös sek-
kiäst Näggin kuin tainin parhain.

5. Siis koetelkat tundoann, Te So-
tamiehet kurjat, Jotk hawaitsette sielu-
sann', Että te synnin orjat, Dlette juur
kuin monda muut, Sadaturia tähnä
siut, Koska te kokoon tulett.

6. Silloin te waiwat sielullen, Saa-
tatt siin tuli järwes, Jotk lisändy niill'
miehillen, Kuin perkeleitä edes, Toinen
toisenne kimmalla, Huudatte tähdell kur-
kulla, Kuin riivatut ja riettaat.

7. Dngo se oikia sotamies, Tääl Chri-
stin uskon puolest, Kuinga hän sodas woit-
ta myös, Kosk sillä tawall huonest, Pähte-
yi ilman sunaust, Ei usko ol' eik rukoust,
Näwät on häll häjnt.

8. D!

8. O! huonot sota kumpanit, Kuins
kurjat aures otat, Sun sisälläs exera-
wit, Joita sä kansas huudat, Min tuhansin
ja tuhansin, Kuka sitt wimein perikin
Ne perkelet kuins kuhut.

9. Waickas kylly ites walan kautt, Wan-
noit tääl faangan alle, Ej kuitengan se
sinu aut, Kosk et sä Jumalälle, Sun
kastes walaa pitännyt, Sen wäärin olet
käyttännyt, Jost autuus aljetahan.

10. Koetelkat siis kokonans, Sydändän
pohjast asti, Jos kasten liitos uskos kans, O-
lette ahkerasti sotinet hengen sodasa, Omas
tunnos ja sielusa, Seisonet urhollifest.

11. Sitt olet kahden kertaiset Herra-
sa sotamiehet, Corneliuksen myös kaltaiset,
Jost Ramatusa lujett, Kuin oli rukourisa,
Ja tuli kuuldur armosa, O! autuast sota
miestä.

12. Ah! ett wjel tämän kaltaisi, Mhäi-
si alhaisia, Sodasa yrimielisi, Olis kuin
rukouria, Suihutaiss Taiwan Herralle, E-
simerkiri kaikille, Tott ilo sanoma saadais.

13. Mutta py tyhmä sotamies, Kehupi
kopiasti, Että hän outoi maita ties, Tääl
kulke kuuluisasti, Mut ei hän tiedä yhtä-
kän, Puhella raucka wähäkän, Hengelli-
sestä matkast.

14. Kunga sitt kurja kulke mies, Keldä myös
pakin otta, Kuka händ autta kuollon ties, Etc
underhollin woitta, Se jota hän tääl huutele,
Lähteis sut vastaan ottele, O! onnetoinda huuto.

15. Ah!

15. Ah! wielkö nyt kääntymys, Tullene ar-
mon aias, Waan ioko llene paatumus Sydä-
men pimias maas. Ah! JESU syndis tundo-
hon, Saata kaike uuteen luudohon, Aan heng-
ges sota aseet.

16. O! JESU woiton R ihtinas, Olet enthengin
ollut, Sodaja vanhan Kuningas, Herätä syynis
kuollut, Saa miekas karkiräinen. Käydä lä-
pise sydämmen, Sieluun ja himehen.

17. O! HERRA JESU herät heit, Jo ennen päi-
vän koutto, Ettei he makais syhmin dit, Koska sun
huilus soitto, Basunas myöskii pauhapi, Ja hur-
stas Duottar tulepi, Walmista heitä walpax.

18. Dawidin tawall sotiman, Lingoman Gola-
jathia, Urhollisesti woittaman, Ja hönin tu-
handia, HERRA heit sotaan opeta, Niin ett he
ilman waarata, Tuo woiton toisen perän.

19. Kuningain tyt ja R ihtinain, Ne salattaa
man yitä, Waan teit HERRAN kirkian, Tulis-
stakat ain nuta, Ah! Sota HERRA JESU Christ
Lippus ja fahas alle ik, Wannota heitä Henges.

20. O! JESU sotamiehies, Tawulta heit sun ala-
les, Ra muuta sydän teldires, Ett sielu olis tal-
des, Ett kaisans sen kannaisit, Ett sodan lie-
lis woittaisit Hengesä wiholliset.

21. Näitä teille nyt toivotan, Tästä mün-
tomustani, Ja peräsäni odotan; Waan ensin
JESUstani, Soisin ett uskos tettelett,
Kommändönsä myös kuuldelett,
Hän A, ja O, on. Amen.

